

Bemyndigelsen vil blive udnyttet i overensstemmelse med udvalgets anbefalinger.

I forbindelse hermed foreslås de ændringer i lejeloven og boligbyggeriloven, som er nødvendige for, at individuel forbrugsmåling kan gennemføres.

Det bemærkes, at forslaget ikke omhandler de forslag fra Målerudvalget, der vedrører betalings sikkerhed, restanceinddrivelse m.v. Disse forhold vil blive taget op i et samarbejde mellem Miljø- og Energiministeriet og Boligministeriet.

- 2) Med henblik på indførelse af national hjemmel til at implementere EF-direktiver om måleinstrumenter gives der ved forslaget boligministeren bemyndigelse hertil, samtidig med at der søges tilvejebragt hjemmel for, at de pågældende kontrol- og godkendelsesorganer kan kræve betaling til dækning af deres omkostninger.
- 3) For at imødekomme et udtalt ønske fra handicaporganisationerne foreslås det, at reglerne om handicapkravene udvides til at gælde for alt byggeri.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. (Gennemførelse af kapitalkravsdirektivet).

(Lovforslag nr. L 221).

Formålet med lovforslaget er at gennemføre Rådets direktiv om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (kapitalkravsdirektivet eller CAD). Gennemførelsen af direktivet har været behandlet i Børsudvalget, der har udarbejdet udførlige beskrivelser af direktivets indhold og overvejelserne i forbindelse med implementeringen.

Forslaget indebærer, at der til pengeinstitutterne stilles kapitalkrav, som afhænger af institutternes markedsrisici, dvs. risici for tab som følge af ændringer i renter, aktiekurser og valutakurser m.v. Dermed suppleres de gældende kapitalkrav, der især afhænger af institutternes kreditrisici, dvs. risici for tab på udlån til kunder m.v.

Det foreslås endvidere, at pengeinstitutterne får mulighed for at benytte et nyt kapitalelement, kortfristet supplerende kapital, der inden for visse grænser kan anvendes til afdækning af de nye kapitalkrav til markedsrisici.

I overensstemmelse med direktivet foreslås det yderligere, at når et pengeinstituts engagement med en kunde består i, at pengeinstituttet har købt værdipapirer udstedt af kunden eller har indgået terminsforretninger eller lignende med kunden, skal engagementet opgøres efter særlige regler, der afspejler den markedsrisiko, som pengeinstituttet påtager sig.

Endelig foreslås bortfald af pengeinstitutternes mulighed for at medregne ansvarlig indskudskapital ved solvensopgørelsen. Denne mulighed, der indebærer, at instituttet skal opfylde et solvenskrav på 10 pct. i stedet for det sædvanlige krav på 8 pct., udnyttes kun i meget lille omfang, og bortfald af muligheden vil forenkle reglerne væsentligt. Denne ændring er ikke en følge af direktivet, og Børsudvalget har ikke foretaget en egentlig behandling heraf.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkninger til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed. (Syge- og ulykkesforsikring). (Lovforslag nr. L 222).

Ved lov nr. 1122 af 21. december 1994 om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. blev skattefradragets retten for indbetalinger til syge- og ulykkesforsikringer med løbende udbetalinger, der er tegnet i skadesforsikringsselskaber, afskaffet, fordi disse af nogle pensionskasser blev benyttet til at undgå realrenteafgift på den del af pensionsindbetalingerne, der bruges til dækning af disse risici.

Afskaffelsen af fradragets retten betyder, at præmierne for disse forsikringer vil stige så meget, at forsikringstageren næppe ønsker at opretholde forsikringsdækningen. Jeg gav i forbindelse med Skatteudvalgets behandling af L 1122 tilsagn om at fremsætte nærværende ændringslov, jf. betænkning til lovforslag nr. L 89 afgivet af Skatteudvalget den 13. december 1994, for at afhjælpe dette problem.

Forslaget har til formål at sikre, at syge- og ulykkesforsikringer med løbende udbetalinger fortsat kan tegnes med skattefradragsret for indbetalingerne.

Dette sker ved at give livsforsikringsselskaber adgang til at tegne forsikringer inden for skadesforsikringsklasserne 1 og 2, Ulykker og Sygdom.

I livsforsikringsselskaber vil disse forsikringer være undergivet realrenteafgiftsbetaling, og indbetalingerne vil være fradragsberettigede.

Forslaget indebærer hverken en skærpelse af reglerne for syge- og ulykkesforsikringer eller en lempelse af reglerne for livsforsikringer.

Hensynet til livsforsikringskundernes beskyttelse vil dog nødvendiggøre anvendelse af visse livsforsikringsregler på syge- og ulykkesforsikringer, der er tegnet i livsforsikringsselskaber, idet denne beskyttelse anses som meget central.

Endvidere foreslås, at Finanstilsynet får en hjemmel svarende til bank- og sparekasselovens § 27 a til at regulere koncerninterne transaktioner, som indgås af et forsikringsselskab.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Hermed har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. (Tilpasning af afgiftsbestemmelser m.v.). (Lovforslag nr. L 223).

Ved lov nr. 122 af 18. februar 1994 indførtes en ordning, hvorefter den ansvarlige ledelse i visse selskaber automatisk pålægges en afgift ved for sen indsendelse af årsregnskaber. Ordningen blev bl.a. indført, fordi det tidligere har kunnet konstateres, at mindst $\frac{1}{3}$ af årsregnskaberne blev indsendt for sent. Dermed blev erhvervslivet og andre interesserede regnskabslæsere hindret den lovhjemlede adgang til information om selskabernes aktuelle økonomiske forhold.

Erfaringerne siden indførelsen af den automatiske afgiftspåleggelse viser, at ordningen har haft den tilsigtede positive effekt, idet der i den forløbne periode har kunnet konstateres en betydelig stigning i antallet af rettidigt indsendte årsregnskaber.

Det har imidlertid ligeledes kunnet konstateres, at en række selskabsledelser ved misforståelse af lovteksten har bragt sig i en situation, som udløser afgift. I flere tilfælde har det således vist sig, at de ansvarlige personer som følge heraf ikke har været opmærksomme på, at årsregnskabet m.v. skal være modtaget og ikke bare indsendt 6 måneder efter regnskabsårets udløb. Disse situationer har givet anledning til en række henvendelser fra erhvervsdrivende, som har følt, at de burde have modtaget en advarsel, inden afgiften er blevet pålagt. Endvidere har det været anført, at det forekommer urimeligt, at overskridelse af fristen for indsendelse af regnskab en måned efter generalforsamlingens godkendelse umiddelbart kan udløse det maksimale afgiftsbeløb på 8.000 kr.

På denne baggrund er der ved nærværende lovforslag lagt op til en tydeliggørelse og en ændring af regelsættet samt en justering af afgiftsordningen således, at de konstaterede u hensigtsmæssigheder undgås.

Det foreslås at indføre en påkravsordning, således at Erhverv- og Selskabsstyrelsen fremsender et påkrav til selskabet, såfremt årsregnskabet ikke er modtaget inden 6 måneder efter regnskabsårets udløb. Indsendes årsregnskabet herefter inden den ottende hverdag efter påkravets datering, udløses ingen afgift med hensyn til denne frist. Indsendes årsregnskabet derimod efter påkravsfristens udløb, udløses en afgift i overensstemmelse med det nugældende afgiftssystem.

Det er ikke muligt at indføre et tilsvarende »advarselssystem« med hensyn til lovens 4-ugers-frist, idet selskaberne selv fastlægger tidspunktet for generalforsamlingens afholdelse inden for halvårsfristen. I stedet foreslås det, at overskrides 4-ugers-fristen efter generalforsamlingens godkendelse for indsendelse af årsregnskabet m.v., udløses alene en mindre afgift på 200 kr. pr. påbegyndt måned dog maksimalt 1.000 kr.

I erkendelse af, at der i praksis har kunnet konstateres visse u hensigtsmæssigheder ved den nuværende afgiftsordning, foreslås det endelig at tilbagebetale pålagte og betalte afgifter, der overstiger beløb beregnet efter de nu foreslåede bestemmelser.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.